

Teresa Vall Palou

“Volva de pols, cuca de llum”

La condició espiritual de l'ésser

Diu Nicolas Poussin que “els colors de la pintura són afalacs per temptar els ulls, així com la bellesa dels versos en poesia són una temptació per a les orelles.” I és que en la pintura de Teresa Vall Palou l'energia discorre pel color com a conductor de les experiències de l'artista des de l'emoció.

Kandinski teoritzà i treballà en aquesta direcció i així executà la que és coneguda com *Primera aquarel·la abstracta* (1910). Un any més tard aparegué a Munic el llibre *De l'espiritual en l'art* [Über das Geistige in der Kunst]. Les seves composicions, a partir d'ara, es desvincularen de la realitat per projectar la seva necessitat interior.

L'art es convertí en una vivència autònoma, un camí d'exploració lliure, una aventura individual i una experiència espiritual interior. La manifestació de la “necessitat interior” que es planteja Kandinski té la seva expressió a partir del color, al qual atribueix sentiments i emocions, el que vertebra a partir de les teories de la psicologia del color.

La sèrie de 18 composicions sobre tela i 14 sobre paper que aquí s'exposen de Teresa Vall Palou neixen d'una “necessitat interior”, allunyades d'aparences i objectes externs, en què l'impuls vital s'ordena amb el color i els materials. Són obres en què el color determina la forma, en què l'impuls i l'energia vital llisquen sobre la tela impregnats de color i el que podria ser un caos descontrolat i atzarós acaba regit per una gran contenció.

Les obres de producció més recent contempnen composicions que parteixen de punts o de taques que després s'expandeixen creant formes o bé llisquen en contrast amb altres taques de colors complementaris tot creant una dinàmica expressiva. La major part d'aquestes pintures mantenen el fons blanc de la tela, un color que és la plenitud i el no res. S'ordenen en sèries molt curtes, de tres o quatre pintures i registren moments emocionals concrets. Només al final del procés podem endevinar què s'amaga sota aquests punts desenvolupats morfològicament sobre la tela. El punt, com a inici, es desplega i obre cap a formes que podem llegir o interpretar al final de la seva execució. Hi podem veure, potser, una medusa, un fons marí, un peix, una transparència marina, un cactus, una galàxia estel·lar, o unes flors que es marceixen i ploren de malenconia. Al darrere d'aquestes formes aparentment espontànies i obedients al caos, s'hi beslluma un control del gest, una contenció, un saber dir prou al plaer de la taca amable i impactant.

Les *Composicions* 554, 555 i 556, realitzades el 2019 s'han estructurat a partir d'una harmonia de colors complementaris, com són el taronja i el blau, a vegades més groc l'un i a vegades més rogenc l'altre.

La sèrie de quatre *Composicions*, numerades 566, 567, 568 i 569 del 2020 sembla que també han nascut d'unes taques originàries en vermell que combinades amb un blau dens creen formes compactes que concentren energia animal. Dues obres més, les *Composicions* 575 i 576, fixen sobre la tela bàsicament dos colors, un verd oliva i un violeta que fan parlar les formes properes a un cactus. Les *Composicions* 577, 578, 579 i 580 són d'una exquisida sensibilitat i impacte emocional en l'espectador. Només amb dos colors sobre un fons blanc cru de la tela aconsegueix narrar amb punts blaus i vermells que s'escorren cap avall en transparència un estat d'ànim. Són les flors que miren avall en comptes de mirar amunt, i que expressen un sentiment profund de malenconia. Les *Composicions* 570 i 573 suggereixen una visió còsmica, planetària o estel·lar. El color expandeix l'afecció emocional, a vegades amb calidesa, altres amb fredor, com en els blaus i els grisos de la *Composició* 571 (2020).

El títol de l'exposició "Volva de pols, cuca de llum" s'ha manllevat d'un poema meu publicat a *Falç i estrelles* (2020) i al·ludeix a dos estats d'ànim antagònics en metamorfosi.

Si fem una ullada global a la seva obra, veurem que va del color a la forma, del caos contingut a l'ordre, del que és particular a l'universal, de l'atzar objectiu al control subjectiu, de l'objecte al subjecte, sempre sota la guia dels materials i els colors que acaben donant forma a la composició. L'obra de Teresa Vall Palou és una obra oberta a cada espectador, un mirall on cadascú pot projectar-s'hi i retrobar les seves emocions. **PILAR PARCERISAS. Comissària de l'exposició.**

Biografia: **Teresa Vall Palou.** Artista autodidacta. Inicialment orientada a la carrera de ciències, en l'especialitat de veterinària, decidí abandonar-la i seguir pel camí que sempre l'havia atret: la pràctica artística. Amb una gran capacitat d'experimentació amb els materials, s'inclina vers una abstracció orgànica, poblada amb grans dosis de natura i biologia i un particular èmfasi en el color. Posa en joc els valors emocionals, expressius i psicològics del color. Concentren l'energia d'una necessitat interior que s'expandeix de dins a fora de l'ésser fins trobar la forma, punt de contenció i d'equilibri entre l'alegria i la tristesa, l'excitació i la malenconia, la vida i la mort. En el camp del gravat i després d'aprendre les tècniques tradicionals, emprengué una recerca innovadora i modificà les tècniques tradicionals. Gofrats, *collagraphs*, xilografies, litografies, monotips i altres tècniques d'estampació híbrides donen als seus gravats una gran sobrietat. Un altre camp de treball ha estat la ceràmica i el raku, àmbit en el que ha fugit del vesant decoratiu per mostrar aspectes humans.